Matei 11:25-30 – Odihna Lui Isus – odihna noastră! 26.Ian. 2018

O soră a venit într-o zi la biserică supărată foc pe păstor că în ziua de Marţi, l-a căutat toată ziua, şi acasă şi la telefon şi prin mesaje, dar nu a putut fi contactat. De ce frate nu răspundeţi la telefon, că vă caută omul şi nu vă găseşte. Păi soră, nu ştiai că ziua de Marţi e ziua mea liberă?! Păi frate, diavolul nu are nici o zi liberă. Cum adică zi liberă? Soră dacă nu mi-aş lua zi liberă, de odihnă, mă tem că aş semăna şi eu cu diavolul.
Astăzi mai mult decât oricând ne lăudăm, nu am timp frate, soră, sunt aşa de ocupat. Părem mai interesanţi, iar asta ne place.

Un şef şi-a instalat propriul birou, frumos, lucios, aranjat, şi s-a aşezat la biroul său. A ridicat receptorul telefonului şi purta o discuţie imaginară, se certa, striga, mustra, învăţa. Deodată se auzi o bătaie în uşa cabinetului. El acoperi microfonul cu mâna şi întrebă omul ce doreşte. Acesta îi zise că este de la compania de telefoane şi că vrea să instaleze cablul telefonic.

Suntem ocupaţi – o boală cronică (de durată, lungă).

Chiar dacă popularitatea lui Isus începe să scadă între evrei, El continua să îi îmbie cu odihna Lui.
Odihnă sub jugul Lui Hristos. Odihnă, tratament ? Daa! Îmi place. Dar cu jugul pe gât? Parcă cele două cuvinte nu se prea împacă. Pare un paradox.

<u>I. Odihna este ţinta, căutarea stăruitoare a oamenilor fără Dumnezeu.</u> Copilul abia aşteaptă să vină vacanţa. Scopul şcolii pentru el este vacanţa. Pentru muncitor, gândul lui este la concediul de odihnă. Pentru oameni, odihna este somn, dorinţa după repaus, să faci ce-ţi place. Pentru această categorie de oameni, odihna seamănă cu ce se scrie uneori pe crucea de la mormânt:”aici odihneşte..”.

Pe o cruce foarte veche scria aşa: ”Numele, născut anul.., s-a pocăit în anul.., decedat în anul..”.
Isaia 57:2 ” El intră în pace în groapa lui: cel ce umblă pe *drumul cel drept* se odihneşte în culcuşul lui ”.

1-a Persoană care S-a odihnit ştiţi cine a fost? Domnul Dumnezeu! De la El învăţăm despre o altfel de odihnă. Nu era acolo în Geneza vorba despre o odihnă fizică, nu? Pentru Domnul, acea odihnă reprezenta sfârşitul lucrării desăvârşite a creaţiei – *Contemplare* (meditaţie). La Creaţia fizică Domnul S-a odihnit în ziua a 7-a, iar la Ioan 1:1 ne vorbeşte despre un nou început, o nouă zidire, cea spirituală, iar în aceasta, omul se „odihneşte” înainte de a începe munca în ziua 1.

Evrei 4:10” Fiindcă cine intră în odihna Lui se odihneşte şi el de lucrările lui, *cum* S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.

Cain este numit *pribeag* şi *fugar* pe Pământ în Geneza 4:12. Nu avea odihnă. De ce? Păcatul săvârşit !

În Mat.12:43, duhul necurat, cand a ieşit dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, căutând odihna, şi n-o găseşte.

Neamurile se frământă – există o agitaţie permanentă – se face multă publicitate a locurilor de odihnă, dar omul iese şi mai obosit de aşa zisa lui odihnă. Odihna aceasta aduce mai mult stres, anxietate, nervozitate.

Isaia 57:10 (NTL)”Ai obosit de mulţimea căilor tale; totuşi n-ai zis:”e în zadar”. Ai găsit o înviorare a puterii tale, de aceea nu te-ai dezgustat de ea”.
Oamenii aceştia obosesc,trudesc, dar nu se opresc să spună:”Doamne, dar oare de ce nu ma bucur, de ce nu am pace, de ce îmi este frică, de ce simt că trăiesc în nesiguranţă?”

Oh, dacă omul s-ar opri, ar pune genunchii la pământ şi s-ar ruga:”Doamne am nevoie de Tine. Doamne nu mai vreau nimic fără Tine. Doamne vreau să fii cu mine mereu. Doamne vreau să mă bucur de lucrarea mânilor mele, Doamne vreau să mă bucur de copiii mei. Doamne, nu vreau să fiu ca Samson, care simţea că are o obligaţie faţă de popor, să-i omoare pe filisteni, dar să ajung cu ochii scoşi, disperat, să îmi cer moartea, ci Doamne, vreau să am odihnă, pace, vreau să simt că trăiesc, Doamne te vreau pe Tine, Dumnezeul care oferă odihna.”

II. Odihna este cadoul oferit oricui vrea să se apropie de Domnul Isus şi crede în jertfa Lui. Nu te mulţumi doar cu un bilet de odihnă şi tratament, un cadou temporar, o vacanţă, ci cere-i Domnului o odihnă permanentă, nu una temporară.

„*Nu ţintiţi spre succes*, căci cu cât mai mult îl doriţi şi cu cât faceţi din el *un scop*, *cu atât mai mult îl veţi rata*. Căci succesul, asemenea fericirii, nu poate fi urmărit; el trebuie să urmeze, şi chiar numai aşa se şi întâmplă, ca un efect secundar neintenţionat, din acea dedicare a omului faţă de o cauză mai mare decât el însuşi, sau ca un produs secundar al dăruirii de sine către o altă persoană. *Fericirea trebuie să vină de la sine - şi faptul acesta este valabil şi pentru succes: trebuie să îl laşi să se producă tocmai* ne*purtându-i de grijă.* Vreau să ascultaţi ce anume vă porunceşte conştiinţa să faceţi şi să duceţi la bun sfârşit lucrul acela, pe cât de bine vă stă în putinţă. Atunci veţi apuca ziua când veţi vedea că, pe termen lung - repet:

pe termen lung! -, succesul vă va urma tocmai pentru că aţi uitat să vă gândiţi la el”. Viktor E. Frankl "Omul în căutarea sensului vieţii"

*Simplitatea odihnei – smerenia celui care are nevoie de ea. Luca 10:21.
Ai odihnă când ştii că toate datoriile tale au fost plătite, când spui ca în Psalmul 131:2”sufetul îmi este liniştit şi potolit ca un copil înţărcat care stă la sânul mamei sale..”
Isus era împreună cu ucenicii Lui într-o corabie şi au început vânturile,valurile, şi Isus ce făcea dormea. De ce nu dormeau şi ucenicii? De ce se temeau când Domnul era cu ei?
Matei 26:45”dormiţi de-acum şi odihniţi-vă”. În acel context parcă nu înţelegem, cum adică pe tine te vor lua la moarte şi ne spui că acum putem să dormim? Pai da, că Eu voi face ca viaţa voastră să fie ca un somn dulce. Eu vă voi da odihna.

Odihna – cadoul oferit celui ce îl primeşte pe El. Isus este odihna noastră. El nu ne dă odihna separat de El. Jeremia 33:16 ”Domnul, neprihănirea noastră”.

III. Odihna este caracteristica celor care ascultă de El.
Să facem distincţia dintre odihna de la începutul pasajului, şi cea de la sfârşitul pasajului.
A.Odihna mântuirii – pentru cel ce acceptă iertarea Lui Hristos;
B. Odihna supunerii – pentru cel ce acceptă jugul Lui Hristos.

*A.*Odihnă cu gâtul în jug? Nu, acest jug trebuie dat jos, jugul meu, adică eu + păcatul! Plânger 3:27; Jeremia 31:18; Filipeni 4:3. Ştim că un animal se odihneşte bine, atunci când îi dai jos jugul. Domnul vrea să ne dea jos jugul nostru.
„In ziua aceea se va lua povara lui de pe umarul tau, si jugul lui, de pe gatul tau, ba inca jugul va crapa de grasime”. *Isa.10:27*
„I-am tras cu legaturi omenesti, cu funii de dragoste, am fost pentru ei ca cel ce le ridica jugul de langa gura. M-am aplecat spre ei si le-am dat de mancare”.
Osea 11:4
“Ramaneţi, dar, tari şi nu vă plecaţi iaraşi sub jugul robiei”. Gal.5:1

Odihnă cu gâtul în jug: da, dar nu jugul meu, ci jugul Lui. Hristos nu trage la jugul meu, ci eu trebuie să trag la jugul Lui.Mulţi oameni sunt amărâţi tare că Isus nu vine să tragă cu ei la jugul lor.

În text există 2 imperative:
*veţi găsi odihnă – dacă acceptaţi jugul
*veţi găsi odihnă – dacă vreţi să învăţaţi de la El.

A lua jugul lui Hristos înseamnă ca voinţa ta să fie supusă voiei Lui. Mulţi credincioşi chiar, nu au odihnă pentru că nu îşi pleacă voinţa lor Domnului, în viaţa de toate zilele.

Noi funcţionăm cel mai bine atunci când suntem supuşi.

Nu ne prea place ideea de supunere, mai ales bărbaţilor, nu? Firea veche vrea să fie liberă!

Nu există libertate fără subordonare.

*Ridicarea zmeului!
Oricât de frumos ar fi zmeul, dacă nu ar exista o aţă prin care este strunit, degeaba. Nu s-ar înălţa atât de frumos. Dacă îl laşi liber, nu se poate înălţa.

Vulturul îşi învaţă puiul să zboare când prinde un vânt puternic. Atunci mama lui îl aruncă jos din cuib, în aer. Atunci puiul îşi întinde aripile şi ceea ce părea duşman la început, vântul, este de fapt este un bun prieten care-l ajută să fie maiestuos, şi să zboare. Nimic nu se compară cu ceea ce vede puiul acum. Faţă de cuib, cerul este minunat. Zboară liber.
Vei găsi odihna, vei pluti liber în măsura în care vei sta sub autoritatea Lui Isus.
Viaţa mea sub jugul lui Isus înseamnă odihnă, libertate şi pace!

B.Învaţă de la El, dacă vrei odihna. Nimeni nu a trăit atât de puţin pe Pământ ca Domnul Isus şi să realizeze atât de multe. Zi şi noapte lucra, mergea,vorbea, suferea, se ruga, dar Isus a fost cel mai odihnit om. Nu se agita, deşi era ferm în lupta Lui, dar era un om liniştit ! Un om blând şi smerit ....cu inima! Eccl.4:6

Dacă astăzi nu ai odihnă fie nu o ai pentru că nu eşti aproape de El, fie nu asculţi de El.
Dacă eşti copilul Lui şi nu ai pace, roagă-te împreună cu mine:”Doamne, am obosit tot încercând să găsesc odihnă prin eforturi proprii, dar nu mă simt mulţumit, împăcat. Te rog dă-mi pacea Ta. Vreau să ascult de Tine, vreau să mă supun voiei Tale. Doamne, am obosit să fie eu la cârmă. Îţi dau Ţie controlul vieţii mele. Ia-mi viaţa mea şi fă ce vrei Tu din ea”. Amin!